

Michael Jeppesens båltale

Taler

Michael Jeppesen
Journalist og forfatter

Dato

23. juni 2012

Sted

Radio24syv

Denne her tale er til alle jer derude, der ligesom mig, er ulykkelige, og dybt forgældede,

Det er Sankt Hans, om lidt skal vi brænde en heks af, forestil jer at det var jeres gæld der blev brændt af, eller jeres dårlige vaner og triste minder. Forestil jer at man én gang om året kunne tage en pose med rudekuverter og dårlige vaner med sig ned på sletten eller stranden eller hvor det nærmeste bål nu er, og kaste det i flammerne. Forestil jer at der var en anden verden, uden alle jeres problemer, som man kunne træde over i, vupti, så var alt det forfærdelige væk.

Jeg har én episode, eller man kunne kalde det en periode i mit liv, jeg som det første ville se at komme af med. Da jeg var yngre løj jeg mig til at være læge, det gør jeg ikke længere. Jeg havde en dum, dum oplevelse i mine tyvere hvor jeg mødte en sød pige og ikke blot løj mig ældre, men også til at være på niende semester. Det virkede. Jeg ville have hendes opmærksomhed og jeg fik den. Det var ligesom at spille kvartfinale til et EM i fodbold, hvis man er bagud til sidst så ofrer man alt, uanset om det så koster et gult kort. Hvis det så til gengæld lykkes, og man havde et gult i forvejen, ja, så er man slet ikke med i næste kamp, hvilket jo kan føles ekstremt uretfærdig.

Sådan gik det for mig, for ikke nok med at jeg fik hendes opmærksomhed, jeg fik også en date og en mere og jeg fik aldrig helt fortalt hende at jeg slet ikke var læge, men på dagpenge. Og selvfølgelig skete det værste der overhovedet kunne ske på vores, ja måske var kun den femte date. Vi havde spadseret rundt om søerne, hånd i hånd, det hele føltes perfekt, jeg elskede hende virkelig højt og hun elskede mig, og vi gik mod Fælledparken hvor der skulle være det store Sankthans bål og vi gik helt tæt sammen, imens vi nærmede os en lille flok mennesker der stod midt på stien.

Vi skulle selvfølgelig møde os ind imellem dem, men det var ikke en tryllekunstner som jeg havde forventet. Der lå en ung mand i løbetøj på jorden og tog sig til hjertet imens han hev efter vejret. Jeg behøvede ikke at vente på at min kæreste skubbede mig frem til ham, jeg vidste hvad der ventede mig, og jeg vidste at jeg ikke ville miste hende. Det var ligesom at stå overfor et barn i en kanal, man tager ikke hjem og finder badebukserne frem først. Så jeg satte mig på hug ved manden og vendte ham om på ryggen.

Jeg kunne høre min kæreste lyve for mig. Han er læge, sagde hun, selvom hun udmærket godt vidste at jeg kun gik på niende semester.

Og jeg gav ham hjertemassage og tjekkede hans puls og jeg nikkede indforstået til ambulancefolkene da de ankom.

Og min kæreste var så stolt da vi gik derfra, arm i arm, jeg var bare rystet, og i chok, og jeg vidste, at nu var der ingen vej tilbage. Hvis jeg ville fortsætte forholdet, og fortsætte med at være lykkelig, måtte jeg forlade den ene verden og alt hvad den indeholdt af familie og venner, og kun leve i den verden hvor den mig, som hun havde forelsket sig i, levede. Og jeg vidste også at det var umuligt, at jeg jo ikke gik til forelæsninger på Panum, men i stedet gik på biblioteket for at læse tegneserier og aviser, når vi kyssede hinanden farvel om morgenen.

Jeg bliver stadig utilpas når jeg tænker på ham løberen og jeg kan mærke hans brystkasse i mine hænder. Og jeg ville ønske at jeg kunne smide den følelse på bålet.

Har I prøvet at cykle hurtigt imens I hører noget musik I virkelig godt kan lide? Man kan blive helt høj af det. Man kommer simpelthen et andet sted hen, hvor der ikke er nogen regninger eller dårlige minder der presser sig på. Og nu tænker I shit, han er ude i noget nyreligiøst pjat, men hvorfor lukke ned bare fordi det lugter af overtro. Vi skal alle sammen sætte ild til et bål i aften hvor der står en heks på toppen. Hvis det ikke er en anden verden, så ved jeg ikke hvad det er.

Det jeg bare prøver at sige er, at der findes mange forskellige verdener og at vi selv vælger hvilken vi vil leve i. Jeg valgte engang at være læge og måtte tage konsekvenserne. I har valgt at leve i en verden hvor I kun er lykkelige hvis I er gældfri og slanke og har gode jobs. Og I tager konsekvenserne hver dag i form af sorg, ulykke og ondt i maven. Jeg kunne have fået pigen hvis jeg var læge. Men

det er jeg ikke. Jeg kunne måske have fået hende alligevel, hvis jeg havde været ærlig og sagt at jeg ikke havde noget job. Vi kunne måske alle sammen være lykkelige hvis vi var rige og gældfri. Men det er vi ikke. Vi sidder i gæld til halsen med klimakriser og finanskriser og inkompetente politikere og voksne der vil være børn og store væmmelige firmaer der ejer vores kroppe og sjæle. Den verden vi prøver at bilde os selv ind at vi lever i, eksisterer ikke, og kommer heller aldrig til det. Jeg bliver aldrig læge. Jeg ved ikke engang hvor pigen er i dag. Vi bliver aldrig gældfri og perfekte, og vi ikke engang hvordan det ville være.

Faktisk er det ikke helt sandt, det jeg siger nu. Jeg har været tæt på at være gældfri i 2007. I samme periode var jeg også tæt på at bryde mig om mit udseende og lige ved at kunne lide mit arbejde. Det var ikke ligeså chokerende som mødet med løberen i Fælledparken, men det var tæt på. Det var forfærdeligt. Det var jo slet ikke mig! Jeg kunne ikke kende mig selv. Men heldigvis gik der kun et par måneder, så var jeg tilbage på det nedadgående spor igen.

Det er Sankt Hans. Dagene bliver kortere og nætterne bliver mørkere. Og det er ikke jeres regninger I skal smide på bålet hvis I vil have det bedre. Det er jeres forestillinger om hvad der sker når de ikke findes længere, som I skal af med. Og når I kommer af med dem, så kan I begynde at leve, sammen med os andre, i den verden vi også lever i.

Løberen døde. I er i live. Det er skattereformen også. Og hvis I synes det er noget snavs, så husk at der er en stor demonstration imod de blårøde og deres uhæderlige verdener i dag klokken 16 foran Finansministeriet. Og nej, vi futter ikke Bjarne Corydon af. Der er simpelthen ikke skaft nok mellem benene på ham til at vi kunne få ham til at sidde fast på bålet.

God demo og god sommer

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Båltale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/michael-jeppesens-baltale>